VERORDENING (EEG) Nr. 2775/71 VAN DE RAAD

van 20 december 1971

betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van een communautair tariefcontingent voor garens geheel van vlokzijde, niet gereed voor de verkoop in het klein, van post ex 50.05 van het gemeenschappelijk douanetarief

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 28,

Gezien de ontwerp-verordening, ingediend door de Commissie,

Overwegende dat de Raad, in overeenstemming met de tijdens zijn zitting van 29 tot en met 31 mei 1967 aangenomen resolutie, bij Verordening (EEG) nr. 323/70 [1] het autonome recht van het gemeenschappelijk douanetarief voor garens van vlokzijde, niet gereed voor de verkoop in het klein van post ex 50.05, weder ingesteld heeft op het niveau van 7%, zulks tot en met 31 december 1976; dat het conventionele recht voor hetzelfde produkt voor 1972 3,5% bedraagt;

Overwegende dat de vorengenoemde resolutie voorts met betrekking tot dezelfde periode en voor dezelfde garens van zijde de opening van jaarlijkse communautaire tariefcontingenten tegen een verlaagd recht of met vrijdom van recht voorschrijft, ingeval een wijziging in de voorzieningsbronnen of een onvoldoende voorziening binnen de Gemeenschap nadelige gevolgen voor de verwerkende industrieën van de Lid-Staten zou kunnen medebrengen;

Overwegende dat in de Gemeenschap alleen Frankrijk en Italië garens van vlokzijde produceren; dat de totale omvang van de bestaande produktie weliswaar voldoende kan zijn om in alle behoeften van de Gemeenschap te voorzien, doch dat dit niet het geval is met betrekking tot garens geheel van vlokzijde; dat daaruit volgt dat de voorziening binnen de Gemeenschap ontoereikend is;

Overwegende dat derhalve de voorziening van de Gemeenschap voor deze kwaliteiten garens voor een niet onaanzienlijk deel afhankelijk is van invoer uit derde landen; dat de integrale toepassing van het recht van het gemeenschappelijk douanetarief tot gevolg zou hebben dat op de uit derde landen ingevoerde produkten een niet onbeduidende douanelast wordt gelegd, terwijl de van garens van zijde vervaardigde produkten reeds scherpe concurrentie ondervinden van soortgelijke produkten vervaardigd van andere grondstoffen; dat de ontoereikende voorziening binnen de Gemeenschap, te zamen met de concurrentie in de eindprodukten, nadelige gevolgen voor de verwerkende industrieën van de Gemeenschap zou kunnen medebrengen;

Overwegende dat het recht van het gemeenschappelijk douanetarief op de invoer van de betrokken garens van vlokzijde uit derde landen in 1972 3,5% bedraagt; dat bij de vaststelling van het in het kader van het contingent toe te passen recht rekening dient te worden gehouden enerzijds met de situatie van de vlokzijdegarens producerende industrie van de Gemeenschap en anderzijds met de situatie van de industrieën die deze garens verwerken, en wel met het oog op hun bevoorrading onder gunstige voorwaarden; dat een recht van 1,5% in het kader van het contingent het meest in overeenstemming lijkt te zijn met de hiervoren genoemde eisen;

Overwegende dat gedurende de laatste jaren de invoer uit derde landen in de Gemeenschap voor deze in de Gemeenschap niet geproduceerde kwaliteiten garens van vlokzijde in 1968 130 ton heeft bereikt, in 1969 142 ton en in 1970 108 ton; dat voor 1970 en de eerste maanden van 1971 de ontwikkeling van de betrokken invoer beïnvloed werd door de overgang naar het nieuwe tarifaire stelsel, dat een zekere heroriëntering van de gehele betrokken sector in de Gemeenschap met zich bracht; dat deze heroriëntering nog niet beëindigd is; dat derhalve de statistische gegevens en de economische waarderingsfactoren niet van gelijke aard zijn en evenmin representatief voor de situatie van genoemde sector; dat op basis van de ramingen van de Lid-Staten de invoer in 1972 weer een verhoging zal te zien geven en dat de invoerbehoeften van de betrokken garens uit derde landen voor 1972 geschat kunnen worden op 170 ton; dat het derhalve dienstig lijkt om het volume van het contingent voor hetzelfde jaar vast te stellen op 170 ton;

Overwegende dat met name dient te worden gewaarborgd dat alle importeurs van de Gemeenschap te allen tijde en in gelijke mate gebruik kunnen maken van de door het bedoelde contingent geboden mogelijkheden en dat het aan dat contingent verbonden recht in alle Lid-Staten zonder onderbreking wordt toegepast op alle invoer van het bedoelde produkt tot op het tijdstip waarop het tariefcontingent geheel is uitgeput; dat een regeling voor het beheer van het

---

[1] PB nr. L 43 van 24. 2. 1970, blz. 8.

communautaire tariefcontingent, gebaseerd op een verdeling over de Lid-Staten, in overeenstemming lijkt te zijn met het communautaire karakter van dat contingent in het licht van de hiervoren uiteengezette beginselen; dat die verdeling, om zo goed mogelijk bij de werkelijke ontwikkeling op de markt van de bedoelde garens van vlokzijde aan te sluiten, moet geschieden naar verhouding van de behoeften van de Lid-Staten, berekend enerzijds aan de hand van de statistische gegevens betreffende de invoer uit derde landen over een representatieve referentieperiode, en anderzijds op grond van de economische vooruitzichten voor de betrokken geldigheidsduur van het contingent;

Overwegende dat gedurende de laatste drie jaren waarover volledige statistische gegevens beschikbaar zijn, de desbetreffende invoer van elke Lid-Staat, ten opzichte van de invoer in de Gemeenschap van het bedoelde produkt van herkomst uit derde landen, de onderstaande percentages bedraagt:

	1968	1969	1970
Duitsland	83,9	72,6	49,1
Benelux	2,3	—	0,9
Frankrijk	11,5	19,0	8,3
Italië	2,3	8,4	41,7

Overwegende dat, op grond van deze gegevens en van de uitvoerbare ramingen, de percentages van de aanvankelijke aandelen in het contingent bij benadering als volgt kunnen worden bepaald:

Duitsland	71,0
Benelux	1,0
Frankrijk	12,2
Italië	15,8;

Overwegende dat het, ten einde rekening te houden met de ontwikkeling van de invoer van genoemd produkt in de verschillende Lid-Staten, dienstig is het contingent in twee gedeelten te splitsen, waarvan het eerste gedeelte over de Lid-Staten wordt verdeeld, terwijl het tweede gedeelte een reserve vormt ter voorziening in de verdere behoeften van de Lid-Staten wanneer zij hun aanvankelijk quotum hebben verbruikt; dat het, ten einde aan de importeurs van iedere Lid-Staat enige zekerheid te verschaffen, dienstig is het eerste gedeelte van het communautaire tariefcontingent vast te stellen op een niveau dat in het onderhavige geval 82% van het volume van het contingent zou kunnen bedragen;

Overwegende dat de aanvankelijke quota van de Lid-Staten meer of minder spoedig kunnen zijn verbruikt; dat het, ten einde daarmede rekening te houden en iedere onderbreking te voorkomen, van belang is dat iedere Lid-Staat die zijn aanvankelijk quotum nagenoeg geheel heeft opgebruikt, overgaat tot opneming van een extra quotum uit de reserve; dat dergelijke opnemingen door iedere Lid-Staat moeten worden verricht wanneer elk van zijn extra quota vrijwel geheel is aangewend, en wel zo vaak als de reserve dit toelaat; dat de aanvankelijke en de extra quota moeten gelden tot aan het einde van de geldigheidsduur van het contingent; dat deze wijze van beheer een nauwe samenwerking vereist tussen de Lid-Staten en de Commissie, die met name de benuttingsgraad van het contingent moet kunnen volgen en de Lid-Staten daarover moet kunnen inlichten;

Overwegende dat het noodzakelijk is dat een Lid-Staat die op een bepaald tijdstip van de geldigheidsduur van het contingent een aanzienlijk overschot heeft, daarvan een belangrijk percentage in de reserve terugstort, ten einde te voorkomen dat in een Lid-Staat een gedeelte van het communautaire tariefcontingent onbenut blijft, terwijl andere Lid-Staten er gebruik van zouden kunnen maken;

Overwegende dat, aangezien het Koninkrijk België, het Koninkrijk der Nederlanden en het Groothertogdom Luxemburg voor de verdeling van het betrokken tariefcontingent verenigd zijn in en vertegenwoordigd worden door de Benelux Economische Unie, elke handeling met betrekking tot het beheer van de aan de genoemde Economische Unie toegewezen quota kan worden verricht door één van haar leden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Van 1 januari tot en met 31 december 1972 wordt het autonome recht van het gemeenschappelijk douanetarief voor garens, geheel van vlokzijde, niet gereed voor de verkoop in het klein, van post ex 50.05, gedeeltelijk geschorst tot 1,5% in het kader van een communautair tariefcontingent van 170 ton.

Artikel 2

1. Van dit communautaire tariefcontingent wordt een eerste gedeelte van 140 ton over de Lid-Staten verdeeld; de quota, die, behoudens het bepaalde in artikel 5, gelden tot en met 31 december 1972, worden als volgt vastgesteld:

Duitsland	100 ton
Benelux	1 ton
Frankrijk	17 ton
Italië	22 ton.

2. Het tweede gedeelte, dat 30 ton beloopt, vormt de reserve.

Artikel 3

1. Indien het aanvankelijke quotum van een Lid-Staat — zoals vastgesteld in artikel 2, lid 1 — dan

wel dat zelfde quotum, verminderd met het bij toepassing van artikel 5 in de reserve teruggestorte gedeelte, voor 90% of meer is benut, gaat deze Lid-Staat, door middel van een kennisgeving aan de Commissie, onverwijld over tot opneming van een tweede quotum, gelijk aan 10% van zijn aanvankelijk quotum, voor zover in de reserve nog een voldoende hoeveelheid aanwezig is.

2. Indien een Lid-Staat, na volledige benutting van zijn aanvankelijk quotum, het door hem opgenomen tweede quotum voor 90% of meer heeft aangewend, gaat hij, door middel van een kennisgeving aan de Commissie, onverwijld over tot opneming van een derde quotum, gelijk aan 5% van zijn aanvankelijk quotum, voor zover in de reserve nog een voldoende hoeveelheid aanwezig is.

3. Indien een Lid-Staat, na volledige benutting van zijn tweede quotum, het door hem opgenomen derde quotum voor 90% of meer heeft aangewend, gaat hij op de in lid 2 omschreven wijze over tot opneming van een vierde quotum, dat gelijk is aan het derde. Deze procedure wordt verder op overeenkomstige wijze toegepast totdat de reserve is uitgeput.

4. In afwijking van het bepaalde in de leden 1 tot en met 3 kan een Lid-Staat overgaan tot opneming van geringere hoeveelheden dan de in die leden vastgestelde quota, wanneer er aanleiding is om aan te nemen dat die quota wellicht niet geheel zullen worden benut. De betrokken Lid-Staat deelt aan de Commissie de redenen mede die tot toepassing van de bepalingen van het onderhavige lid hebben geleid.

Artikel 4

De overeenkomstig artikel 3 opgenomen extra quota gelden tot en met 31 december 1972.

Artikel 5

Indien een Lid-Staat op 15 september 1972 zijn aanvankelijk quotum niet geheel heeft aangewend, stort hij uiterlijk op 10 oktober 1972 van de niet gebruikte hoeveelheid het gedeelte boven 20% van zijn aanvankelijk quotum in de reserve terug. Hij kan een grotere hoeveelheid terugstorten, wanneer er aanleiding is om aan te nemen dat deze wellicht onbenut zal blijven.

De Lid-Staten geven uiterlijk op 10 oktober 1972 aan de Commissie kennis van de totale invoer van de betrokken garens van vlokzijde die tot en met 15 september 1972 heeft plaatsgevonden en op het communautaire tariefcontingent is afgeboekt, alsmede eventueel van het gedeelte van hun aanvankelijk quotum dat zij in de reserve terugstorten.

Artikel 6

De Commissie houdt boek van de door de Lid-Staten overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 2 en 3 geopende quota en geeft, zodra de opgaven haar bereiken, alle Lid-Staten kennis van de nog in de reserve aanwezige hoeveelheden.

Zij stelt de Lid-Staten uiterlijk op 15 oktober 1972 in kennis van de stand der reserve, na de overeenkomstig artikel 5 verrichte terugstortingen.

Zij ziet erop toe dat de opneming waardoor de reserve volledig wordt uitgeput, tot de nog beschikbare hoeveelheid beperkt blijft en deelt daartoe aan de Lid-Staat die deze laatste opneming verricht, mede, hoeveel dit saldo bedraagt.

Artikel 7

1. De Lid-Staten nemen alle dienstige maatregelen opdat bij opening van de met toepassing van artikel 3 door hen opgenomen extra quota, de door hen ingevoerde hoeveelheden zonder onderbreking kunnen worden afgeboekt op hun gecumuleerd aandeel in het communautaire tariefcontingent.

2. Iedere Lid-Staat waarborgt de op zijn grondgebied gevestigde importeurs van het betrokken produkt vrije toegang tot de quota die hem zijn toegekend.

3. De Lid-Staten boeken de ingevoerde hoeveelheden af op hun quota naar gelang het betrokken produkt bij de douane ten invoer tot verbruik wordt aangegeven.

4. De mate waarin van de quota van de Lid-Staten gebruik is gemaakt, wordt vastgesteld aan de hand van de ingevoerde hoeveelheiden die op de in lid 3 omschreven wijze zijn afgeboekt.

Artikel 8

De Lid-Staten stellen de Commissie periodiek op de hoogte van de invoer uit derde landen die daadwerkelijk op hun quota is afgeboekt.

Artikel 9

De Lid-Staten en de Commissie werken nauw samen om te bereiken dat de bepalingen van deze verordening worden nagekomen.

Artikel 10

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1972.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 20 december 1971.

Voor de Raad
De Voorzitter
M. PEDINI